

משרד המשפטים לשכת הדובר

הממשלה מציעה לבצע תיקון בקודקס החוק האזרחי בכוונה להעניק אזרחות ספרדית למי שיוכיח את היותו ממקור ספרדי

הודעה לעיתונות

הצעת החוק אשר אושרה היום מתקנת את סעיף 23 לצורך זירוז ההליך של אזרחות כפולה, הואיל והמועמדים יהיו רשאים להמשיך ולהחזיק באזרחות של ארץ מוצאם.

7 פברואר 2014 – מועצת השרים, על פי הצעתו של שר המשפטים אלברטו רואיז-גלארדון, ושל שר החוץ ושיתוף פעולה חוסה מנואל גרסיה-מרגאלו, אישרה היום הצעת חוק שעל פיה יש לתקן את סעיף 23 לקודקס החוק האזרחי לצורך זירוז הליך הענקת אזרחות לאזרחים ממוצא ספרדי המעוניינים בכך. התיקון יאפשר להחזיק באזרחות כפולה, דהיינו, שאזרחי ספרד החדשים ימשיכו להחזיק גם באזרחות הקיימת שלהם, בדומה למצב עם מספר מדינות אמריקה הלטינית.

כיום, אזרחים זרים ממוצא ספרדי רשאים לקבל אזרחות של ספרד בשתי דרכים: תושבות בספרד במהלך שנתיים (בדומה למצב עבור אזרחי אמריקה הלטינית, פורטוגל ופיליפינים) או באמצעות כתב מוצא. על אף האמור, ביחס לדרך השנייה, הואיל ומדובר בהחלטה של מועצת השרים האומד את הנסיבות היוצאות מהכלל של הזיקה לספרד, העניין היה נתון לשיקולה של כל ממשלה וממשלה.

באמצעות הצעת חוק זו נקבע שהנסיבות היוצאות מהכלל האמורות מתקיימות אצל האזרחים הזרים ממוצא ספרדי אשר יוכיחו היותם ממוצא ספרדי ואת זיקתם המיוחדת למדינתנו, אפילו אם אין הם תושבי ספרד, ללא קשר לאידיאולוגיה, דת או אמונה.

האחראי על מרשם האוכלוסין במקום מגוריו של המעוניין, בספרד או בקונסוליה המתאימה, יאשר את היותו ממוצא ספרדי ואת הזיקה המיוחדת שלו לספרד כאשר ההוכחה תתקיים על ידי מספר אמצעי הוכחה אשר ייערכו כמכלול. בין הראיות כאמור ניתן להגיש אישור המונפק על ידי המזכירות הכללית של הפדרציה של הקהילות היהודיות של ספרד, כאשר האישור מאשר את השתייכותו של המעוניין לקהילה היהודית ממוצא ספרדי, או עליו להגיש אישור של רשות רבנית מוסמכת, המוכרת כדין במקום מגוריו הקבוע של המבקש, או תיעוד אחר שלפני שיקול דעתו של המעוניין עונה לצרכים כאמור.

בנוסף, נחשבים כתקפים מספר היבטים כגון שמות משפחה של המעוניין, השפה הנהוגה בחיק משפחתו או רמזים אחרים המעידים על השתייכות לאותה קהילה תרבותית.

באופן דומה, תתקבל גם ראייה על השתייכותו או היותו של המועמד צאצא ישיר של אדם הכלול ברשימות של המשפחות ממוצא ספרדי שזכו להגנתה של ספרד על פי צו מה-29 בדצמבר 1948, או בכל רשימה דומה אחרת. נכללים גם כל אלה אשר זכו להתאזרחות באמצעות ההליך המיוחד של הצו המלכותי מה-20 בדצמבר 1924. תתקבל גם ראייה על

קשר או קשר משפחתי משני של המבקש עם האנשים או עם המשפחות המוזכרים בפסקאות לעיל.

במקרה שהבקשה מוגשת לממונה על מרשם האוכלוסין בקונסוליה במקום מגוריו של המעוניין, האחרון ייקח בחשבון כל סימן של שייכות של המבקש לעדה/קהילה הספרדית באזור שבאחריותו.

בכל מקרה, על המעוניינים להגיש את בקשתם תוך פרק זמן שאינו עולה על שנתיים ממועד הכניסה לתוקף של החוק; יהיה ניתן להאריך בשנה אחת את התקופה האמורה, במידה ומועצת השרים תקבל החלטה על כך.

בעניין ההליך של הבקשה, משרד המשפטים קבע תקן קבוע להגשה בכתב; הכרחי לאשרר את הבקשה באופן אישי, תוך התייצבות בפני האחראי על מרשם האוכלוסין העירוני או הקונסולרי המתאים.

כדי לקיים את ההליך של טיפול בתיק, על המעוניין להגיש את התיעוד הנחוץ וכל מסמך אחר אשר לפי שיקול דעתו של המעוניין יש בכוחו להוכיח את הזיקה המיוחדת של המבקש לתרבות ולמנהגים הספרדיים. במובן זה, יילקח בחשבון באופן מיוחד: תחום הלימודים של המבקש, הפעילות החברתית או תחום הצדקה של המבקש.

כמו כן, המנהל הכללי של המרשם ושל האישורים הנוטריונים יהיה רשאי לקבל מידע ממוסדות כגון הרבנות המוסמכת והקהילה היהודית במקום מוצאו של המבקש, זאת כדי לאושש את אמיתות הראיות המוגשות; בנוסף, הגוף האמור יהיה רשאי לפנות לכל מוסד שבכוחו לאשר שלמעוניין אין רישום פלילי.

מצד שני, התיקון לחוק קובע שאותם האנשים יהיו רשאים להמשיך ולהחזיק באזרחות המקורית שלהם, אפילו אם מדובר באזרחים ממדינות שעד כה לא הייתה קיימת אפשרות זו.

הטקסט כולל סעיף זמני יחיד, שעל פיו האנשים ממוצא ספרדי שביקשו לקבל אזרחות של ספרד לפני שהוחלט על התיקון הנוכחי לחוק ועדיין לא סיימו את ההליך, יהיו רשאים להמשיך בהליך על פי ובהתאם לנוהל החדש המאושר באמצעות חוק מתוקן זה; במקרה כזה, יהיה עליהם לדרוש זאת במפורש ולהגיש את התיעוד המתאים.

הצעת החוק המאושרת היום מדגישה את הקשרים המיוחדים של הקהילה והעדה הספרדית עם ספרד החל מהגירוש בשנת 1492; הזיקה האמורה מקבלת ביטוי סמלי במפתחות ביתם בשטחה של ספרד, שרבים מהם עדיין מחזיקים בידם. על אף שחלף זמן רב, הם שמרו בשלמות על התרבות, המנהגים והשפה.

בנוסף, בולטת תרומתם לספרות ולחוק, כפי שמעידים הכתבים, "פארטידאס דל ראיו אלפונסו אקס אל סאביו", שמרבייתם כתבו בני העדה הספרדית בטירה של מונטאגודו, מורסיה, ויש גם לציין את התרומה של קהילה זו לגילוי אמריקה.

בשנת 1990, זיכו אותם, הזיכרון והנאמנות של "ספרדים ללא מולדת", בפרס ההרמוניה של נסיך אסטוריאס. אך זו לא הייתה הדוגמה הראשונה המעידה על כך שבספרד קיים זרם שיש לו דעה חיובית על הספרדים. כבר בתקופתה של איזבל II ניתנה להם רשות להחזיק בבתי קברות משלהם ולחנוך בתי כנסת.

בתקופת כהונתו של פרננדו דה לוס ריוס כשר של המדינה, בחנו את האפשרות להעניק את האזרחות לבני העדה הספרדית שמוצאם ממרוקו, אך הפרויקט לא יצא לפועל.

בשנת 1886, כתוצאה של יוזמה של פרקסדס מתיאו סגאסטה ובשנת 1900 ביוזמת הסנטור אנחל פולידו החלה ההתקרבות של העדה הספרדית והתוצאה הייתה שניתן האישור כדי לפתוח בתי כנסת, ההקמה של הברית הספרדית – עברית במדריד (1910), ובשנת 1920 הייסוד של הבית העולמי של הספרדים.

בשנת 1924, אושר צו מלכותי המיועד להעניק אזרחות ל"אנשים שבעבר זכו להגנתה של ספרד או לצאצאיהם, ובכלל לפרטים השייכים למשפחות שמוצאן ספרדי"; באותו הצו לא מוזכרים במפורש היהודים ממוצא ספרדי אך במלחמת העולם השנייה הצו אפשר להציל הרבה אנשים מתאיי הגזים הודות לפעולה ההומניטרית שערכו דיפלומטים ספרדים כגון אנחל סנז בריז בבודפשט, סבסטיאן רומרו ראדיגלס באתונה, ברנרדו קוליאנד גה מיוטה בפריז, חוליו פלנסיה בסופיה, חביאר מרטינו דה בדוזה בליסבון, חוסה רוחס בבוקרשט או אדוארדו פרופר דה קליאחון בבורדו.

נימוקים

Iמכנים "ספרדים" Sefardíes – את היהודים אשר חיו בחצי האי האיברי ובפרט את צאצאיהם שבחרו באופציה הדרסטית של הגירוש, לאחר שבשנת 1492 ניתן הצו שעל פיו היה הכרח להמיר את הדת בכוח או להיות מגורש מספרד. כינוי זה נובע מהמילה העברית "ספרד" המשמשת באותה שפה (הן בעברית קלאסית והן בעברית בת זמננו) כדי לכנות את . ESPAÑA, הנוכחות היהודית בשטח האיברי הייתה יציבה וארוכת שנים, ועדיין ניתן לזהות נוכחות זו הן בשפה והן במבנים. על אף האמור, ועקב נסיבות היסטוריות, היהודים שבו אל דרך הגלות, הגדילו או הקימו קהילות חדשות בעיקר בצפון אפריקה, בבלקנים ובשטחה של האימפריה העותמאנית.

דור אחר דור של בני ספרד שמרו על מצבור של נוסטלגיה שהייתה חסינה למרחק ולחלוף השנים. כתמיכה לאותה הנוסטלגיה שמרו על שפה –המכונה לדינו או חכיתיייה (לדינו מערבית), שפה יהודית - ספרדית –(ספרדית קדומה מעושרת עם מילים וביטויים של שפות המדינות בהן המגורשים מצאו מקלט).

הם התפללו ועבדו, שחקו ואהבו בספרדית של אבותיהם.

הם שמרו על המנהגים, כיבדו את השמות שלעיתים קרובות כל כך מזכירים את מקורותיהם, קיבלו ללא כעס את שתיקתה של אותה הספרד שבנבכי השכחה.

הזיכרון והנאמנות של "ספרדים ללא מולדת" אלה, כפי שגם נהוג לכנות את ה Sefardí, השתמרו לאורך השנים בקהילה גדולה, שבצדק זכתה להכרה כאשר בשנת 1990 קיבלה את פרס " Premio Príncipe de Asturias de la Concordia " .

זו הייתה החלטה שנולדה מהרצון לתרום, לאחר חמש מאות של ריחוק, לתהליך של רעות והרמוניה שהחל, ושמהווה זימון לקהילות ספרדיות כדי לשוב ולהיפגש עם מקורותיהם, ובכך נפתחות לעד הדלתות אל המולדת הישנה.

שנים מעטות לפני הענקת פרס זה, התרחש אירוע היסטורי: הביקור הראשון של מלך ספרד בבית כנסת. זה היה ב-1 באוקטובר 1987 בבית הכנסת הספרדי תפארת ישראל, בלוס אנג'לס, קליפורניה.

בשחר המאה ה-21, הקהילות הספרדיות בעולם מתמודדות מול אתגרים חדשים: כמה מהן נפגעו כמעט אנושות מזעם המשטרים הטוטליטריים, אחרות בחרו את הדרך של השיבה לירושלים אליה השתוקקו; אך בכל הקהילות, הדורות החדשים מקיימים זהות פרגמטית וגלובלית.

בכל המקרים פועמת האהבה כלפי ספרד שסוף סוף מודעת למטען ההיסטורי והרגשי של היהודים הספרדים .

לפיכך, הכרחי שהכרה זו תהיה מוזנת באמצעים המשפטיים המתאימים במטרה להקל על הכרתם כספרדים של אלה אשר התנגדו, בנחישות ראויה לציון, לחדול מלהיות ספרדים.

IIהזרם של דעה חיובית על ה Sefardí -הקיים בספרד החל להיווצר עוד בימיה של איזבל ה- II כאשר הקהילות היהודיות קיבלו אישור להחזיק בבתי קברות משלהם (כמו לדוגמה בסביליה) ומאוחר יותר קיבלו אישור להקים מספר בתי כנסת.

בתקופת כהונתו של פרננדו דה לוס ריוס כשר של המדינה, הממשלה בחנה את האפשרות להעניק באופן כללי אזרחות ספרדית ליהודים הספרדים של מרוקו, אך הרעיון הוזנח כי מספר גורמים מרוקאים התנגדו. גם מן הראוי להכיר בקיומה בשנת 1886, של הברית הספרדית – עברית במדריד (1910), ובשנת 1920 ייסוד של הבית העולמי של הספרדים כתוצאה של יוזמה של פרקסאדס מתיאו סגאסטה, ובשנת 1900 ביוזמת הסנטור אנחל פולידו, החלה ההתקרבות כלפי העדה הספרדית והתוצאה הייתה שהממשלה אישרה לפתוח בתי כנסת בספרד.

האמור לעיל חיזק את הקשרים בין יהודים ספרדים וספרד.

היסטורית, יהודים ספרדים רכשו את האזרחות הספרדית גם בנסיבות מיוחדות. דוגמה לכך הוא הצו החקיקתי מה-21 בדצמבר 1924, המתייחס ל-"אנשים שבעבר זכו להגנתה של ספרד או לצאצאיהם, ובכלל לפרטים השייכים למשפחות שמוצאן ספרדי ושבהזדמנות כלשהי נרשמו במרשמים ספרדיים ופרטים היספניים אחרים שלהם רגשות מושרשים של אהבה כלפי ספרד, ואשר לא הצליחו לקבל אזרחות ספרדית עקב חוסר ידיעה של החוק ומסיבות אחרות שלא קשורות לחוסר רצונם להיות ספרדיים. כך נפתח תהליך של התאזרחות שאפשר ליהודים הספרדים לקבל אזרחות ספרדית תוך פרק זמן שנמשך עד

לשנת 1930. רק כשלושת אלפים יהודים ספרדים מימשו את זכותם. על אף האמור, לאחר שהסתיים אותו פרק זמן, רבים מהם קיבלו את ההגנה של קונסולים של ספרד אפילו אם לא הייתה להם אזרחות ספרדית כדין.

במהלך מלחמת העולם השנייה בסביבות 200.000 יהודים ספרדים היו תחת שליטה גרמנית. קהילות פורחות במזרח אירופה, ובפרט בבלקנים וביוון, סבלו מהברבריות הנאצית; מספר הקורבנות מעורר חלחלה: יותר מ-50.000 חללים בסלוניקי, עיר בעלת מסורת ספרדית-יהודית מושרשת עמוק. קורבנם של אלפי יהודים ספרדים הוא הקשר הנצחי המחבר את ספרד עם זכר השואה.

הצו החקיקתי מה-21 בדצמבר 1924 שימש באופן בלתי צפוי, ושסביר להניח שמחבריו לא חשבו עליו: הייתה זו המסגרת המשפטית שבמהלך מלחמת העולם השנייה אפשרה למשלחות הדיפלומטיות הספרדיות להעניק הגנה קונסולרית לאותם יהודים ספרדים שקיבלו את האזרחות הספרדית מכוח הצו האמור. הרוח ההומניטרית של דיפלומטים אלה הרחיבה את ההגנה הקונסולרית לאותם הספרדים שלא התאזרחו, ולאחר מכן ליהודים רבים אחרים. זה המקרה, בין היתר, של אנחל סנז בריז בבודפשט, סבסטיאן רומרו ראדיגלס באתונה, ברנרדו קוליאנד דה מיוטה בפריז, חוליו פלנסיה בסופיה, חביאר מרטינוז דה בדוזה בליסבון, חוסה רוחס בבוקרשט או אדוארדו פרופר דה קליאחון בבורדו.

אלפי יהודים נמלטו כך מההשמדה והצליחו לבנות מחדש את חייהם.

III

כיום קיימים שתי דרכים באמצעותן היהודים הספרדים יכולים לקבל אזרחות ספרדית: ראשון – הוכחת היותם Sefardí והוכחה שלפחות במהלך שנתיים היו תושבים חוקיים בספרד (סעיף 22 של קובץ החוקים האזרחיים), ובמקרה זה הם מצטרפים למצבם של אזרחים של מדינות ואומות אחרות, כגון אמריקה הלטינית, שיש להם זיקה מיוחדת לספרד. שני – באמצעות כתב מוצא, הואיל ועקב היותו ספרדי או צאצא של יהודי ספרדי, יופעל שיקול דעת כדי להעניק את האזרחות כאשר המעוניין עומד בנסיבות המיוחדות (סעיף 21 של קובץ החוקים האזרחיים).

כמסקנה של התפתחות זו, נותר רק לקבוע מתי יש להבין שמתקיימות אותן הנסיבות המיוחדות המוזכרות בסעיף 21 האמור של קובץ החוקים האזרחיים, הקובע שהיהודים הספרדים המוכיחים היותם כאלה ואת זיקתם המיוחדת לספרד עומדים בתנאים הדרושים כדי להעניק להם את האזרחות הספרדית באמצעות כתב מוצא.

כמו כן, יש צורך לקבוע מה הם התנאים והדרישות שיש לקחת בחשבון כדי להוכיח את היות המבקש Sefardí.

בנוסף, כתוספת למצב שקדם את התיקון של סעיף 23 של קובץ החוקים האזרחיים וכדי למנוע שכאשר יקבל את האזרחות הספרדית יהיה על המבקש לוותר על אזרחותו הקודמת, הואיל וזהות של Sefardí הוא המקרה היחיד המזכה באזרחות לאחר רק שנתיים תושבות עקב הזיקה המיוחדת שלהם לספרד והם מחויבים לקיים את הוויתור האמור, כפי שנגזר מסעיף ב) הנוכחי לסעיף 23 ביחס לסעיפים הקטנים הראשונים של הסעיפים 22 ו-24 של קודקס החוק האזרחי.

סעיף 1. הענקת אזרחות ספרדית באמצעות כתב מוצא ליהודים ספרדים:

1. לצרכים הקבועים בסעיף 21.1 של קובץ החוקים האזרחיים ביחס לנסיבות המיוחדות הנדרשות כדי לקבל אזרחות ספרדית בגין כתב מוצא, מובן שהאזרחים הזרים ממוצא ספרדי עומדים בנסיבות כאמור במידה והם מוכיחים את מוצאם הספרדי ואת זיקתם המיוחדת לספרד, אפילו אם אינם תושבים חוקיים במדינה שלנו. הקבוע בסעיף הקודם הוא בר יישום ללא קשר לאידיאולוגיה, דת או אמונה של ה-Sefardí -

2. האחראי על מרשם האוכלוסין במקום מגוריו של המועמד, בספרד או בקונסוליה המתאימה, יאשר היות המבקש ספרדי ואת זיקתו המיוחדת לספרד. ההוכחה תתבצע על פי אחת או מספר שיטות ההוכחה שלהלן, אשר במקרה הצורך ייערכו כמכלול:

א) באמצעות תעודה מונפקת בידי המזכירות הכללית של הפדרציה של הקהילות היהודיות בספרד. התעודה חייבת לאשר את שייכותו של המעוניין לקהילה היהודית – ספרדית (ב) באמצעות תעודה של סמכות רבנית מוסמכת, מוכרת כדין במדינה בו המעוניין מתגורר באופן קבוע או כל תיעוד שלפי שיקול דעתו של המעוניין מועיל לצורך זה (ג) על פי שמות המשפחה של המעוניין או בגין השפה הנהוגה בקרב משפחתו וביתו או על פי רמזים אחרים המצביעים על שייכותו לקהילה היהודית – ספרדית (ד) ההכלה של המבקש, או צאצאיו הישירים של אדם הכלול ברשימות של משפחות יהודיות-ספרדיות המוגנות בידי ספרד, לפי הצו מה-29 בדצמבר 1948 המתייחס למצרים ויוון, או בכל רשימה דומה, או של כל אדם אחר אשר התאזרח באמצעות ההליך המיוחד של הצו המלכותי מה-20 בדצמבר 1924 (ה) הזיקה או הקשר המשפחתי של המבקש עם אדם או משפחה מהמוזכרים בסעיף לעיל (ו) במקרה שמוגשת בקשה בפני האחראי על מרשם האוכלוסין הקונסולרי במקום מגוריו של המעוניין, אותו הפקיד ייקח בחשבון כל סימן המצביע על השתייכותו של המבקש לקהילה הספרדית שבתחום אחריותו. בכל מקרה, על המעוניינים להגיש את בקשתם תוך פרק זמן שאינו עולה על שנתיים ממועד הכניסה לתוקף של החוק; יהיה ניתן להאריך בשנה אחת את התקופה האמורה, במידה ומועצת השרים תקבע ותקבל החלטה על כך.

סעיף 2. הליך

1. יש להגיש את הבקשה על פי אחת הדרכים המצוינות בחוק 30/1992 מה-26 בנובמבר, של סדר הדין של המנהל הציבורי ושל ההליך המנהלי הרגיל, והדבר ייעשה במרשם האוכלוסין הקונסולרי במקום מגוריו של המעוניין.
 2. הבקשה תיעשה בכתב, תוך שימוש בדוגמה התקנית שאישר בצו שר המשפטים, ובכל מקרה יהיה צורך באשרור שייעשה באופן אישי תוך התייצבות בפני האחראי על מרשם האוכלוסין העירוני או הקונסולרי המתאים למקום מגוריו של המעוניין.
 3. יחד עם הבקשה, המעוניין יצרף את התיעוד המצוין בצו האמור, והנחוץ לצורך קיום ההליך וטיפול בתיק, וכל תיעוד אחד שלפי דעתו של המעוניין עשוי לתרום כדי להוכיח את העניינים המוזכרים בסעיף 1. בנוסף, על המבקש להציג ראיות על זיקתו המיוחדת לתרבות ולמנהגים הספרדים. בהערכה של הראיות המוגשות במטרה להוכיח שהמבקש עונה על דרישה זו, במיוחד יילקחו בחשבון: לימודיו של המעוניין, הפעילות החברתית או בתחום הצדקה בה מעורב המבקש, וכל נסיבה אחרת המשקפת את הזיקה האמורה. כמו כן, המנהל הכללי של המרשם ואישורים נוטריונים יהיה רשאי לקבל מידע ממוסדות שבכוחם לאשר שלמעוניין אין רישום פלילי במדינת המקור ומגורים שלו, ובכל מקרה יהיה רשאי לקבל מידע מהמנהל הכללי של המשטרה, הכל על פי הקבוע בסעיף 222 של תקנות מרשם האוכלוסין, להוציא את המידע המתייחס למי שהינו תושב ספרד. על סמך ההוראות לעיל, המנהל הכללי של המרשם ואישורים נוטריוניים יחליט, ובמידה וימצא לנכון יכריז, על זכותו של המבקש לקבל אזרחות ספרדית.
 4. להחלטה יהיה תוקף רשמי מספיק כדי לקיים את הרישום במרשם האוכלוסין, לאחר מילוי הדרישה של השבעה או הבטחת נאמנות למלך וציות לחוקה וחוקים כנדרש בסעיף קטן א) של סעיף 23 של קובץ החוקים האזרחיים. קביעה נוספת יחידה. דוגמה של בקשה והוראות מילוי הדוגמה התקנית של הבקשה תאושר על ידי צו של שר המשפטים, אותו הדבר ישים ביחס להוראות מילוי. המידע הנ"ל יהיה זמין באתר האינטרנט של משרד המשפטים.
- מועמדים העומדים בדרישות הקבועות בחוק זה והנכללים במסגרת המאפשרת את יישומו, ושביקשו לקבל אזרחות ספרדית באמצעות כתב מוצא על ידי ההליך הרגיל והפרטני לפני שהחוק נכנס לתוקף ולא קיבלו עדיין תשובה, יהיו רשאים להמשיך בהליך על פי ובהתאם לנוהל החדש המאושר באמצעות חוק מתוקן זה; במקרה כזה, יהיה עליהם לדרוש זאת במפורש ולהגיש את התיעוד המתאים הנדרש בסעיף 2.
- במקרה כגון זה, הליך ההתאזרחות שכבר התחיל באמצעות כתב מוצא, ימשיך להיות מטופל על פי ההחלטות והתנאים החדשים הקבועים בחוק זה.

תיקון של קובץ החוקים האזרחיים

סעיף 23 של קובץ החוקים האזרחיים מנוסח כדלהלן:

"סעיף 23 הדרישות הרגילות כדי לתת תוקף לקבלת אזרחות ספרדית לפי בחירה, כתב מוצא או תושבות (א) שגילו של המבקש יהיה מעל 14 שנים ויהיה כשיר כדי להצהיר שנשבע או מבטיח נאמנות למלך וציות לחוקה ולחוקים. (ב) שאותו האדם יצהיר שהוא מוותר על אזרחותו הקודמת. להוציא האזרחים של המדינות המוזכרות בסעיף קטן 1 של סעיף 24 ויהודים – ספרדים (Sefardí) (ג) שהתאזרחות תירשם במרשם האוכלוסין הספרדי".

אנו מסמיכים את שר המשפטים כדי להורות על הקביעות הנחוצות לצורך הביצוע של הוראות החוק.

חוק זה מחוקק – סעיפים 1 ו-2 כפוף לסעיף 149.1.2 ביחס ל"אזרחות", וסעיף-8 ביחס ל"הסדרה של הרישומים והמסמכים הציבוריים" והקביעה הסופית הראשונה של החוק כפוף לסעיף 149.1.8 ביחס לחקיקה האזרחית של החוקה הספרדית.

קביעה סופית רביעית. כניסה לתוקף חוק זה יכנס לתוקף ביום למחרת פרסומו ב"בטאון הרשמי של המדינה."

להעביר למועצת השרים מדריד, 7 בפברואר 2014

ספרדי לעניין מסמך זה משמעו, Sefardí :יהודים בני העדה הספרדית או ממוצא ספרדי